

## POSTANOWIENIE

Dnia 24 kwietnia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

*SSN Iwona Koper (przewodniczący)*

*SSN Grzegorz Misiurek (sprawozdawca)*

*SSN Dariusz Zawistowski*

ze skargi powoda

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem

Sądu Apelacyjnego z dnia 26 lutego 2002 r., sygn. akt I ACa (...),

w sprawie z powództwa P. G.

przeciwko Skarbowi Państwa - Komendzie Wojewódzkiej Policji w G.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 kwietnia 2008 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 6 grudnia 2007 r., sygn. akt I ACa (...),

**oddala zażalenie i nie obciąża powoda kosztami postępowania zażaleniowego**

### Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 6 grudnia 2007 r. odrzucił skargę P. G. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem tegoż Sądu z dnia 26 lutego 2002 r. uznając, że wniesiona ona została po upływie trzymiesięcznego terminu od dnia, w którym skarżący dowiedział się o podstawie wznowienia (art. 407 § 1 w związku z art. 410 § 1 k.p.c.). Sąd Apelacyjny wskazał, że powołane w skardze okoliczności faktyczne i środki dowodowe były znane skarżącemu najdalej w dniu 13 marca 2007 r. Tymczasem skarga o wznowienie postępowania wniesiona została 19 czerwca 2007 r.

W zażaleniu na powyższe postanowienie skarżący wniósł o jego uchylenie podnosząc, iż jakkolwiek powołane w skardze okoliczności faktyczne istotnie były mu znane od dawna, to jednak ich potwierdzenie uzyskał dopiero w maju 2007 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 403 § 2 k.p.c. można żądać wznowienia postępowania w razie późniejszego wykrycia takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu. Na obie te przesłanki (nowe okoliczności faktyczne i środki dowodowe) powołał się skarżący.

Zgodnie z treścią art. 407 § 1 k.p.c. strona może wnieść skargę opartą na wskazanej wyżej podstawie wznowienia postępowania w terminie trzymiesięcznym od powzięcia o nich wiadomości. U podstaw zaskarżonego postanowienia legło stwierdzenie, że skarżący uchybił temu terminowi, jako że o wskazywanych w skardze okolicznościach śmierci syna - odmiennych niż ustalone prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 26 lutego 2002 r. – jak również wskazujących na te okoliczności dowodach dowiedział się najpóźniej w dniu 13 marca 2007 r., co wynika z pism procesowych pochodzących z tej właśnie daty oraz z dnia 30 grudnia 2004 r.

W zażaleniu skarżący nie kwestionował ustalenia Sądu Apelacyjnego, że od chwili powzięcia wiadomości o nowych okoliczności faktycznych do wniesienia – z powołaniem się na nie - skargi o wznowienie postępowania upłynął termin trzymiesięczny. Podniósł natomiast, że potwierdzenie tych okoliczności uzyskał przed upływem powyższego terminu, co pozwala uznać, że skarga wniesiona została w przepisany termin. Powołał się przy tym na rozmowę z anonimowym funkcjonariuszem policji.

Odnosząc się do tej argumentacji należy stwierdzić, że nie uzasadnia ona wysnutego na jej podstawie wniosku. Termin do wniesienia skargi o wznowienie postępowania – jak stanowi o tym jednoznacznie art. 407 § 1 - liczy się od dnia, w którym strona dowiedziała się o podstawie wznowienia, nie zaś od dnia, w którym podstawa ta stała się dla strony wiarygodna. Powołanie się przez skarżącego w zażaleniu na takie niczym nie poparte subiektywne odczucie nie może podważać skutecznie przyjętej za podstawę zaskarżonego postanowienia oceny, iż wniesienie skargi nastąpiło po upływie ustawowego terminu.

Z przytoczonych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398<sup>14</sup> w związku z art. 394<sup>1</sup> § 3 k.p.c. oddalił zażalenie, orzekając o kosztach postępowania zażaleniowego w oparciu o art. 102 k.p.c. w związku z art. 397 § 2, art. 398<sup>21</sup> i art. 394<sup>1</sup> § 3 k.p.c.